

BARTA VIOLA

Tavi haikuk és tankák

*Tó teli tükrén
fodrozza arcom a víz.
Miért e ráncok?*

*Drága Csalétek!
Halakkal úszna mélyen
hajnalig szívem.*

*Levegőt most nem,
csak ha majd ismét hangos
a tó kacaja.*

*Alámerülten
érik bennem, kering a
halak nyugalma.*

*Ilyen mély csendet
egy kavics-csobbanással
megzavarni bűn?*

*– Állj meg itt kicsit!
Hallod, hogy egy halikra
épp összekoccan
egy úszó iszapszemmel?
– Dörög az ég, vihar lesz.*

*Megüt a zápor,
fényesedik a bőröm.
Gerincem mentén
szánkáz egy csontba fagyó,
nem várt, kicsi esőcsepp.*

*A végén úgyis
elmerülünk mi ketten.
Én sártengerben,
te fák gyökereiben.
Majd megtaláljuk egymást.*

*Ha megfejthetném
a tó misztériumát,
akkor halakkal
kezdhetnék barátkozni,
és alhatnék iszapban.*